

**List pasterski Biskupa Siedleckiego
KAZIMIERZA GURDY
na zakończenie Roku Rodziny**

**Czcigodni Księża, Osoby Życia Konsekrowanego,
Drodzy Siostry i Bracia!**

Przed ponad rokiem, w uroczystość św. Józefa 19 marca 2021 r., Papież Franciszek ogłosił w całym Kościele Rok Rodziny. W niedzielę 26 czerwca, w czasie Światowego Dnia Rodziny w Rzymie, w obecności przedstawicieli małżeństw z diecezji całego świata, również i z naszej, Rok Rodziny zostanie przez Ojca Świętego zamknięty. Ojciec Święty pragnie, aby w tym wydarzeniu uczestniczyli również wierni, którzy nie mogą pojechać do Rzymu. Dlatego zachęca, aby w każdej diecezji zostało zorganizowane uroczyste zakończenie Roku Rodziny na poziomie zarówno diecezjalnym, jak i parafialnym. W wymiarze diecezjalnym, z inicjatywy Wydziału Duszpasterstwa Rodzin naszej Kurii Diecezjalnej, zakończenie obchodów Roku Rodziny odbędzie się w najbliższą niedzielę, 26 czerwca, w sanktuarium Matki Bożej Królowej Rodzin w Parczewie. Do tego sanktuarium zaproszeni są przedstawiciele małżeństw z każdej parafii. Bardzo proszę Księży Dziekanów i Księży Proboszczów o pomoc wszystkim chętnym małżeństwom w dotarciu do Parczewa. Na poziomie zaś parafialnym zakończenie roku poświęconego rodzinie dokona się w czasie Mszy św. celebrowanych tego dnia w parafiach.

Celem Roku Rodziny, przeżytego pod hasłem „*Amoris laetitia*” – Radość Miłości, które to hasło zostało zaczerpnięte z pierwszych słów posynodalnej adhortacji papieża Franciszka o rodzinie, było uwrażliwienie wierzących i niewierzących na konieczność troski o rodzinę, o taką jej wizję, jaką nakreślił człowiekowi Bóg. Rodzinę, którą tworzą mężczyzna i kobieta, związani więzami miłości, w której - jeśli Bóg tego pragnie - rodzą się dzieci. Taki obraz małżeństwa i rodziny ukazany już w Księdze Rodzaju w słowach: „Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz 2,24), został potwierdzony przez Jezusa w Ewangelii, kiedy wypowiedział On słowa: „Czy nie czytaliście, że Stwórca od początku stworzył ich jako mężczyznę i kobietę” ... i dodał: „Co więc Bóg złączył człowiek niech nie rozdziela” (Mt 19,4-6). Tę miłość pomiędzy mężczyzną i kobietą Jezus uświęca i umacnia łaską sakramentu małżeństwa, co zaznaczył papież Franciszek w adhortacji *Amoris laetitia* pisząc, że „sakrament małżeństwa nie jest umową społeczną, pustym rytuałem lub jedynie zewnętrznym znakiem zaręczyn. Sakrament jest darem dla uświęcenia i zbawienia małżonków” (AL 72). Małżonkowie nie są zatem przez Chrystusa pozostawieni samymi sobie. Zawsze jest z nimi Chrystus, by z Jego pomocą mogli sprostać pojawiającym się wyzwaniom. Otwarcie się małżonków na Chrystusa i na Jego

łaskę, daje im możliwość pokonania wszelkich przeszkód oraz trudności, pojawiających się na drodze realizacji powołania małżeńskiego i rodzinnego.

Pogłębieniu tej prawdy o konieczności stałego związku pomiędzy małżonkami a Chrystusem, służą - proponowane przez Wydział Duszpasterstwa Rodzin naszej Kurii - pielgrzymki: rodzin do sanktuarium w Parczewie, mężczyzn i kobiet do Pratulina oraz teściów, babć i dziadków do Parczewa. Do tego należy dodać działające w parafiach naszej diecezji kręgi Kościoła Domowego, wspólnoty Ruchu Szensztackiego, Kluby Ojców, wspólnota Umiłowana, Bractwo św. Judy Tadeusza, a także Bractwo Strażnicy Kościoła. W ostatnim roku rozwinęła się także w wielu parafiach inicjatywa modlitwy różańcowej rodziców za dzieci, dzieci za rodziców oraz modlitwy za współmałżonka. Również w Domu Pielgrzyma w Siedlanowie, który stanowi nasze diecezjalne centrum duszpasterstwa rodzin, organizowane są liczne rekolekcje dla rodzin, kursy dla narzeczonych przygotowujące do zawarcia sakramentu małżeństwa oraz tzw. Spotkania Rodzinne, zapoczątkowane w rejonach duszpasterskich wraz z rozpoczęciem Roku Rodziny, które będą kontynuowane w każdą drugą niedzielę miesiąca. Wszystkie te inicjatywy mają za zadanie umocnić więź małżonków i rodzin z Bogiem. Ta więź jest fundamentem, na którym każde małżeństwo i każda rodzina może budować swą szczęśliwą przyszłość.

Drodzy Bracia i Siostry! W Roku Rodziny Kościół dostrzega również trudności, jakie dzisiaj dotyczą małżeństwo i rodzinę. Z pasterską troską pragnie towarzyszyć małżonkom przeżywającym kryzys, pomagając im w ratowaniu sakramentalnego związku, szczególnie wtedy, gdy zdecydowali się na separację, ale także tym, którzy zostali opuszczeni przez współmałżonka lub żyją w związkach niesakramentalnych. W adhortacji *Amoris laetitia* Ojciec Święty pisze: „Trzeba przyznać, że są przypadki, w których separacja jest nieunikniona. Niekiedy może stać się wręcz z moralnego punktu widzenia konieczna, Jednak należy ją uznać za środek ostateczny, kiedy już wszelkie rozsądne oddziaływania okażą się daremne” (AL 241). Decyzja o separacji - bardzo trudna i smutna - jeśli jest podejmowana, ma zawsze na celu danie szansy i koniecznego czasu do przemyślenia własnych postaw, na zmianę na lepsze tego, co dla małżonków i rodziny, dobre nie było. Dla tych osób, które żyją w separacji, dla tych, którzy zostali opuszczeni przez małżonka, a pragną zachować wierność, którą ślubowali swemu małżonkowi przed Bogiem, jest propozycja by przynależeli do wspólnoty trudnych małżeństw *Sychar*, która istnieje w naszej diecezji. Modlitwa za współmałżonka umacnia duchową z nim jedność, pomimo utraty jedności fizycznej.

Oprócz separacji mamy we wspólnotach kościelnych coraz więcej związków niesakramentalnych, gdzie nie ma przeszkód, aby zawrzeć sakrament małżeństwa, a także małżonków rozwiedzionych, którzy założyli nowe rodziny, ale nie mogą zawrzeć sakramentalnego małżeństwa. O sytuacji tych ostatnich papież Franciszek we wspomnianej adhortacji pisze: „Ważne, aby osoby rozwiedzione, żyjące w nowych związkach odczuwały, że są częścią Kościoła, że nie są ekskomunikowane i nie są traktowane jako takie, bo zawsze tworzą wspólnotę kościelną” (AL 243). Dlatego każdej

wspólnocie parafialnej winno zależeć, aby te osoby - pomimo, że nie mogą przystępować do sakramentów świętych - to jednak czuły się włączone przez Boże Słowo i przez dar wiary we wspólnotę parafialną, by nie traciły relacji z Chrystusem, by dzięki uczestnictwu we Mszy św., w modlitwie indywidualnej i rodzinnej, umacniali swą wiarę i pielęgnowali nadzieję, że przyjdzie czas, gdy będą mogli w pełni uczestniczyć w życiu sakramentalnym. Wszystkim nam musi zależeć na tym, by rodzice żyjący w takich związkach potrafili przekazać wiarę swym dzieciom oraz wprowadzali je w życie modlitwy i życie sakramentalne. Nasz Kościół diecezjalny pragnie także te związki niesakramentalne objąć opieką duszpasterską, dlatego proponuje dla nich spotkania w każdą третią niedzielę miesiąca w Siedlanowie, a w okresie adwentu i wielkiego postu organizuje dla nich rekolekcje. Zapraszamy te osoby, by w świetle Bożego słowa spojrzały na swe doświadczenie życiowe i odkryły drogę, która prowadzi do Boga.

Bracia i Siostry. Rodzina jest miejscem uprzywilejowanym, w którym przychodzą na świat dzieci. Są one owocem miłości małżonków i są przyjmowane z miłością i radością. Każde dziecko ma prawo, by otrzymać miłość matki i ojca, obydwójga, niezbędnych dla jego pełnego i harmonijnego dojrzewania. Przez swoje macierzyństwo i ojcostwo rodzice wnoszą w życie dziecka wartości, dzięki którym będzie ono umiało odnaleźć się w otaczającym go świecie. Dlatego dziecku dla właściwego rozwoju potrzebna jest mama, potrzebny jest tata. Podkreśla to również Ojciec Święty pisząc w adhortacji *Amoris laetitia* o roli matki: „W istocie, matki są najsilniejszym antidotum na szerzenie się egoistycznego indywidualizmu. One dają świadectwo o pięknie życia ... matki zawsze, również w najgorszych momentach, potrafią dawać świadectwo czułości, poświęcenia, siły moralnej. Matki często przekazują również najgłębszy sens praktykowania religii: pierwsze modlitwy, pierwsze gesty pobożności, których uczy się dziecko ...” (AL 174). Podobne słowa znajdujemy o roli ojca w rodzinie: „Bóg stawia ojca w rodzinie, aby z cennymi cechami swej męskości był blisko żony, by dzielić wszystko, radość i ból, trudy i nadzieje. I by był blisko dzieci, kiedy rosną: kiedy się bawią i kiedy się trudzą, kiedy są bez troskie i kiedy są zalęknione, kiedy mówią i kiedy są milczące, kiedy są śmiałe i kiedy się boją, kiedy popełniają błędy i kiedy wracają na właściwą drogę: ojciec musi być obecny zawsze” (AL 177).

Dla rodziców wierzących w Chrystusa ważnym zadaniem w wychowaniu dzieci winien być przekaz wiary. To rodzice są pierwszymi katechetami. Oni wprowadzają swe dziecko w świat modlitwy i relacji z Bogiem. Nikt nie zastąpi rodziców w tym zadaniu. Dlatego proszę, aby rodzice przygotowali swe dzieci do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej oraz do sakramentu bierzmowania. Proszę, by już od pierwszej klasy szkoły podstawowej realizowali zaproponowany przez Wydział Nauczania Katechetycznego naszej Kurii, program spotkań i rozmów z dzieckiem na tematy religijne. Trzeba, aby rodzice modlili się razem ze swymi dziećmi, razem z nimi uczestniczyli we Mszy św., zarówno z tymi, które przygotowują się do Pierwszej Komunii św., jak i do bierzmowania.

Drodzy Bracia i Siostry. Za tydzień oficjalnie kończy się Rok Rodziny, ale nasz Kościół diecezjalny chce w pracy duszpasterskiej nieustannie towarzyszyć rodzinie. Pragnie pomagać małżonkom i rodzicom, dzieciom i młodzieży, aby wszyscy trwali w jedności z Bogiem i na Nim budowali swą przyszłość. Zapraszamy zatem na spotkania formacyjne proponowane przez Wydział Duszpasterstwa Rodzin i bogatą ofertę Domu Rekolekcyjnego w Siedlanowie, o których już wcześniej wspomniałem. Wszystkich zaś, którzy chcieliby poznać lub poszerzyć znajomość nauki Kościoła o małżeństwie i rodzinie, a w przyszłości służyć naszym rodzinom jako doradcy życia rodzinnego i pomagać w przygotowaniu młodzieży do małżeństwa, zapraszamy do odbycia dwuletnich studiów w Diecezjalnym Studium Życia Rodzinnego, które rozpoczyna swą działalność we wrześniu tego roku przy parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łukowie.

W sierpniu, podobnie jak w latach poprzednich, wyruszy na pielgrzymi szlak Piesza Pielgrzymka Podlaska na Jasną Górę. W tym roku będziemy pielgrzymować pod hasłem: „Rodzina nadzieją Kościoła”. W medytacjach i konferencjach przewodnikiem będzie promotor i obrońca rodziny bł. Stefan Wyszyński. Zapraszamy na pielgrzymi szlak całe rodziny, by podczas tych wyjątkowych rekolekcji w drodze, przez przyczynę Maryi, modlić się o świętość naszych rodzin.

Drodzy Bracia i Siostry. Najbliższa niedziela - Światowe Spotkanie Rodzin Rzymie i Diecezjalne Spotkanie Rodzin w Parczewie - nie może być dla nas tylko zakończeniem Roku Rodziny, ale winna stać się umocnieniem myślenia o małżeństwie i rodzinie według prawdy przekazanej nam przez Boga oraz zachowywanej w nauce Kościoła. Chciejmy ten dzień przeżyć w jedności z Ojcem Świętym i rodzinami przebywającymi w Rzymie. Niech przygotowaniem do tego wydarzenia będzie nasza codzienna modlitwa w intencji rodzin. Proponuję, aby każdego dnia w ciągu tego tygodnia, w każdej rodzinie wspólnie modlono się w tej intencji jednym dziesiątkiem różańca. Proszę Księży, aby w te dni podczas każdej Eucharystii w modlitwie wiernych zanoszono wezwanie za rodziny, a w piątek w Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, zorganizować wieczorem adorację Najświętszego Sakramentu z modlitwą za rodziny.

Oczekując na przyjazd rodzin do Parczewa, wszystkich otaczam modlitwą i z serca błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

BISKUP SIEDLECKI

L.dz. 667/2022

Siedlce, dnia 17 czerwca 2022 r.

List pasterski należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Diecezji Siedleckiej, w niedzielę 19 czerwca br.